

Anís. - Estic molt satisfet de la nostra
visita al Calvari. Però no em veül moure
d'aquí. (a Sathán) No despen nostre la
pant en aquest lloc. (Sathán surt).
~~Quan arde, ja que no s'acosta ningú, som a~~
un cop de pedra d'aquest fortipós Calvari.
d'aquí estant prou, subirem el pleiscan de
Jesus en la seva posició. De qui és
aquest hort? És bonic. I sembla molt
ben cuidat. De qui és?

Serson. - És de Josep d'Arimatea.

Castís. - I aquest sepulcre també?

Serson. - També

Anís. - Sembla nou.

Serson. - Sí, fa poc temps que li hem acabat.

Anís. - Veneu satisfet del Calvari... molt
satisfet. Us hi heu fixat? És veu
que l'agotament ha estat molt fort. Els
vultats de Pilat, ja en sabem de pagar...!

12
Caifàs.- He intentat comptar les terribles
coses del poble i m'hi he perdut. Les
vestelles se li poden comptar de una a
una. (Gran riallada).

Anís.- El que m'ha fet més gràcia és la
verba d'expres: li arriba fins a les
celles. No es volia coronar Pès?

Caifàs.- I té una patla inflada i un ull de
vellut... (Riallada)

Dàtham.- És la bufetada, la primera, la que
li han donat davant del sanedri...

Caifàs.- Almenys tots hi hem col·laborat en
la mort de Jesús: els romans i nosaltres.

Anís.- Digai-hi hi: nosaltres i els romans

Caifàs.- Jo me'n he d'anar.

Anís.- No copera un moment. La mort de
Jesús és l'obra de degradació més gran
gran que s'ha fet a Israel. Podem
entendre satisfets. Jesuïem tota la raó.
Deu ens ha donat la raó, ha ratificat
la nostra obra, la sentència contra Jesús.
No hi ha salvat de l'acordament, ni

de la coronació d'espines, ni de les budes
ni de la creu. Què volen més?

Caifàs.- Si no s'hagués dit fill de deu hauria
pogut passar com un de tants profetes.

Anís.- Haurien acabat amb la idea d'un
Messias pobre, d'un Rei de la pobretalla.
Però, és clar, si no s'hagués picat amb
nosaltres, si no hagués intentat pertorbar el
negoci del Temple, fent-s'hi a parrotades
contra la gent de la nostra banca i de les
nostres botigues, potser encara faria
miracles cap a Galilea. Insensat!

Què seria el Temple sense la banca?
Carfàs.- I què seria la banca sense el
Temple?

Anís.- Fu, ^{Malcus,} ~~Carfàs,~~ des a donar una mirada
al Calvari. (Part ~~Carfàs,~~ Malcus).

Carfàs.- Jo me'n vaig. A les tres de la
tarda he de sacrificiar el anyell al
Temple. Requet any si que ho tauré de
purt. Si depellant el anyell no imaginis
que depolls a Jesús de Nazaret no
recaré pas perquè el Hostem ha

4

estat condemnat pel més alt tribunal
els proïs del nostre poble i castiga pel
tribunal dels romans.

Anas. - Estigues tranquil.

Caifàs (avant-se'n) Tu s'ubla que tindrem
temporal de llamps i truenys. Tu sabes
gran que el temporal ofegues les fregades
del Temple a l'hora de la immolació
de l'anyell pasqual. (Reculant) No
obliden que la Pasqua entra a posta de
sol, a les sis de la tarda, i que en
aquella hora els tres bandits d'aquí dalt
(sujolant el Calvari) han d'esser fora
de la creu i enterrats, si no volem, amb
la seva presència contaminar tota la ciutat
en la festa de Pasqua.

Anas. - Ves-te'n tranquil. (Present) I ja et
dono permís de pensar en Jesús de Nazaret,
el fill del fuster, quan depollis l'anyell.
Aquest any si que em sap greu de no
poder actuar jo com a Gran sacerdot. (Caifàs
se'n va).

(Cairós s'en va)

Abdias.- No et sapiga greu. En la immolació
d'aquest del Salvador ja hi has tingut
la teua part. (Rialles pensant)

Anís.- He anat madurant el projecte amb
molt de temps.

Abdias.- I no t'ha fallat res.

Anís.- I ja heu vist amb quina rapidesa.

Abdias.- Cairós, el teu pare, en sap molt.

Anís.- Molt. Ha representat el Temple, ens
ha representat a tots. Que s'ira el
Temple sense la banca...? (Rialles).

Arriben Gamaliel. Nicodemus
(Josep d'Arimatea.) Fan reverència
a Anís).

Anís.- Ja ho veus, Josep; ens hem ins-
tallat en el teu host.

Josep.- Potes disposar, ^{Gran sacerdot,} ~~que~~ si ho ~~conten~~ ten.

Anís.- Si ho has del regalere, moltes
gràcies (Rialles).

6
Josep.- Vull dir que pots disposar de les
fructes i verdures. Pots de regular...
Aquesta reganhina li havia fet a per a
mi... però penso oferir-la a la mare de
Jesús, per al seu Fill.

Anas.- Que dius, Josep...?

Josep.- La nostra llei no ens permetia fer
un obsequi a un condemnat a mort.

Samuel.- Fins raó, Josep.

Anas.- És cert: tens raó; però ja no en
hauries si oferint aquest reganhore a
Jesús volguessis indicar que la sentència
de mort ha estat injusta.

Josep.- Jo no he dit això... però, per a mi,
aquesta Pasqua serà una Pasqua trista.

Samuel.- Per a mi també...

Nicodemus.- Per a mi també...

Anas.- Així entem?

Abdias.- Una sentència de mort té el
valor d'una llei.

Nicodemus.- Jo no l'he pas votada aquesta
sentència.

7
Josep. - Jo tampoc...

Gamatell. - Jo tampoc.

Anís. - Aipi veieu que Jesús es Fill de deu?

Gamatell. - Jo no he dit això.

Nicodemís. - Però era innocent.

Anís. - Recorden que Jesús ha dit que
es Fill de deu i Pare. I això no és
una blasfèmia? I aquesta blasfèmia
no mereix la mort?

Adrià. - Gamatiel: la terra ~~deia~~ ~~avui~~
avui no està a l'altura.

Anís. - L'entensament se l'eclipsa.

Gamatell. - El que s'eclipsa en aquest
moment és el sol (Tots mireu
enlaira.)

(Arriba Gerson que
ve del Calvari).

Anís. - Què passa aquí mateix? Res

Gerson. - Res. Els soldats han fet
aguardar la part. Però els que

passa el pen del turó del Calvari
l'insulten. Al pen de la vreu només hi ha
Maria, la seva mare, el deixeble Joan
~~seu deixeble~~, i unes dones.

Anís.- I ll, qui són?

Jerem.- No gran cosa. Un cop ha dit:
"Pare, perdona'ls que no saben el que
fan."

Abdias.- I que ha respost el Pare?

Jerem.- El seu Pare fa el seny.

Anís.- Doncs qué es pensava...?

Jerem.- Després ^{ha} dit a la seva mare que
mirés al deixeble Joan com un fill.

I a aquest li ha dit que a la seva
mare la considerés com a mare pròpia.

Abdias.- Si, encàrrega de famílies...

Anís.- Un testament de pobre.

Jerem.- Des de l'ataix del turó la pent
li vrida: "Si, tu que tant n'has
salvat, salvant a tu mateix si ets
el best, l'alepit de deu." I unes altres
li vinen: "Si ets el best, ~~de~~ Rei d'

9
Israel, bassa de la creu i virem
en tu.³⁾

Anís.- Molt ben dit, oi Samuel?

~~Jeremias - Els soldats, hi han ofert la venda de
un soldat, aquella esposa amb un preu, que
als romans els agrada tant. I també
li diuen: "Hi ets, el Rei del Ciel, el pare
de tots!" (Pansa) Un dels lladres; el~~

Serson.- De l'esquerre, també li oferta que se
salvi i els salvi a ells, si és el cristià.
Però, l'altre, el de la dreta, Simó, ha
reunyat el seu company i li ha dit que
la sentència d'ells dos és ben merescuda,
però que Jesús no ha fet res de mal. I
llavors ~~ha dit a Jesús~~ m'ha fet molta
gràcia: ha dit a Jesús: (escrivint-lo,
moteta) "Jesús! Recordant de mi gran
~~compromís~~ vendràs en la plòria del
ten repue." La resposta de Jesús encara
fa més gràcia: "En veritat, ^{jo} et dic que
avui mateix seràs amb mi al
Paradiu?" (Parabla dels de la cella
del gran sacerdot).

Anís.- (fent alant el sepulcre) Vet aquí el Paradís de Jesús de Noyaret. (Dobles de la cella de J' Anís).

Gerson.- Al cap d' una estona... (Anís interrompent-lo).

Anís.- Dni hi has ~~era al cel~~ despat, ara aquí dalt? Hí ha Jakhani

Gerson.- Hí ha Jakhani i Malins. Si hi ha res de nou ja vindran.

Anís.- Dni anaves a dir, Gerson?

Gerson.- Haves, amb veu molt baixa, "Jesús ha dit una cosa que he sentit moltes vegades i que no sé ben bé que vol dir. Ha dit "Eli, Eli, lama sabachthani..."

Garnatíel. Jesús està veient el salm XXI. això vol dir... (Anís interrompent-lo)

Anís.- Sí, vol dir: "Dén meu, dén meu, perquè m' has abandonat?" (S'apropia a Garnatíel Nirodemus i Jorja). Ho veiem com ell mateix reconeix que dén

11
" ha abandonat? (arriba Sathana). Si t'és
Fill de déu ¿és que déu " hauria abandonat
a la ipresonada de la creu? Ho veuen
ara?

Nicotemes. - Perhent, tot fa semblar que déu
" ha abandonat.

Josep. - Això és un misteri.

Abdias. - Deixant de misteris.

Samuel. - Jo continuo tenint els meus
dubtes. Recorden el que us ~~he dit~~
vaig dir un dia; ¿I si el Messias fos
el Home de Dolors, tal com el va
veure el profeta Isaïas?

Anàs. - ~~Què~~ Messias a la creu? No em
t'acis riure.

Samuel. - Ara mateix, pel que veu deu Gerson,
deus este recitant el salm XXI. que
~~dira~~ I aquest salm l'ha:

« Déu meu, Déu meu ¿ per què m'has abandonat?
 Soc ~~com~~ com un roc de la terra i no un home,
 Soc la roca de la pent i el rebuig del poble.
 Fets els que em venen es rinen de mi,
 i movent el cap amb aire de mala lina:
 Si s'ha posat en mans de deu que el lliuri deu;
 Si tant se li estima que el salvi... »

I li pen-vos que el salm va dient:

« Han travessat les meves mans i els meus peus
 i es poden comptar tots els meus ossos.
 S'han regat els meus vestits
 i s'han sortejat la meua túnica »
 És el salm del Messias, Home de Dolors.

Seron. - Que s'han regat els seus vestits
 és veritat. I després, com que la túnica
 de Jesús és d'una peça, sense costura,
 com la del Gran sacerdot, se li han
 rifada.

Dathan. - Després ha dit: "Finc set."

13

Garibaldi.- Fixeu-vos que Jesús ha
continuat essent el soler, i el
soler d'ora de l'home de Dolors diu:

«La meua ganyà s'ha essent
com una foga d'espita,
i la meua llengua s'empunya al
calatze?»

Person.- I quan ha dit: "fine sed" un soldat
s'ha arrengat l'espunya de la llipacama,
i l'ha clavada a la llança, i l'ha suada
amb aquella aigua i sempre que tant agrada
als soldats romans i li ha acostada als
llavis. (Se sent veure el temporal i el cel s'empunya.)

Datham.- Li hepression vist l'espunya dalt de
la llança! Semblava que li venen abocar
una rom. (Rialles de la vella del
gran sacerdot).

Garibaldi.- L'espino dient que tinc els meus
dolors. ha idea del bust, Home de
dolors ~~veure~~ hi ha pent que l'enten
perfectament. Fixeu-vos que un dels
lladres, Jonas, que és jove, l'ha
reconegut, com a fill de son

Anas.- L'opinió d'un Mada no m'interessa.

Josep (a can d'orella de ~~Josep~~ Nicodemus),
~~permaten~~ i has fixat ^{en} el
patre que veia Jesús? No ho veus
que s'està complint una profecia?

Nicodemus.- I ~~t~~ has fixat que em dels clares
li ha confessat fill de déu?

Josep.- I que nosaltres ja estarem ~~est~~ a punt
de reparar-lo... (El temporal, i avorta)

Nicodemus.- Sí, com Pere, com Pere Senyer,
Tinguen compassió de nosaltres! (així ho
dón mirant cap al cel).

Samuel.- En honor d'aquest Home de
Déu, ~~castiga~~ el cel i la
terra sembla que es vesteixin de dol.
Permeteu-me, amics, que ^{separi i tinguí} ~~exp~~ els meus
deutes. (se sent un gran tro). ~~(llorant)~~
~~temporal veure~~

Jabhan.- I gran Jesús ha tastat el sangre
ha dit: "Tot s'ha consumit"

se sent, lluny, un espinguet
 indescribable. És la veu de
 Jesús. Els personatges de l'escena
 preuen un petrificants sense fer
 ni un moviment. El temporal es
 desferma. Al lluny se senten les
 trompetes del Temple. Malcor
 arriba corrent i diu):

Malcor. - Jesús acaba de fer un gran
 espinguet i ha dit: "Pare, en les
 teves mans encomano el meu
 esperit!" ~~Deu~~

Es tornen a sentir
 les trompetes del Temple

Garudiel - ^{no ho} ara el Gran sacerdot caiffós
 sacrifica el anyell pasqual. ~~Què sentim...?~~

Es continuen sentint
 les trompetes llanyanes,
 comença el terratrèmol i
 el temporal es desferma
 en llamps i trons. Avança

corrent el Centurió. I dia amb
un gran crit.

Centurió. - Verament, aquest Jesús
era Fill de Déu!

El Terratrienal augmenta
en distinció, els sacerdots
Jepes, Altres s'ajunen a
terra. Altres s'ajunen al
Passa per Jopont i psiant-se
el pnt. Gamalrel, Jact, nota
el cap. Nicodemus, Josep
Arimatea i el Centurió
s'ajunellen. La pena és ~~absoluta~~
absoluta. ~~La pena és absoluta~~
La pena és absoluta. Per deixar una mica
surt el

Quatre del

Calvari

3